

وطن امروز

تئیه‌های امروز

مدیرعامل شرکت ملی نفت با اثبات جرم در پرونده کرست، محکوم به انفصال از خدمت شد

محکومیت مدیران زنگنه

صفحه ۳

دیدار هیأت انصارالله با آیت‌الله سیستانی

صفحه ۱۵

آیا پای یک پرونده بزرگ در میان است؟

بازداشت بستگان مدیرعامل صندوق ذخیره فرهنگیان

صفحه ۴

جعفری جوزانی:

طالب‌زاده عشق دوران انقلاب ماست

صفحه ۱۳

یادداشت میهمان

تعهدات ایران به موافقتنامه پاریس تهدیدی برای توسعه پایدار کشور

دیپلماسی ضعیف زیست محیطی

دکتر ناصر محرم‌نژاد: از ۳۰ نوامبر تا ۱۱ دسامبر ۲۰۱۵ (برابر ۹ آذر ۱۳۹۴) سران ۱۹۵ کشور جهان در پاریس گرد هم آمدند تا درباره

مهم‌ترین چالش زیست‌محیطی کره زمین یعنی تغییرات آب و هوا تصمیمات سرنوشت‌ساز بگیرند.

تاریخچه موضوع

گازهای گلخانه‌ای شامل ۶ گاز دی اکسید کربن، متان، نیتروس اکسید، هیدروفلوروکربن، پرفلوروکربن‌ها و سولفور هگزافلوراید به علت داشتن توان گرمایش بالا، باعث بالا رفتن درجه حرارت کره زمین می‌شوند. این گازها ناشی از فعالیت‌های صنعتی، کشاورزی، دامداری، تولید زباله و بویژه مصرف سوخت‌های فسیلی است. با بالا رفتن درجه حرارت کره زمین، آب و هوای کره زمین دچار تغییر شده و منجر به خشکسالی شدید، گرمای سوزان، توفان‌های شدید، سیل، وقوع پدیده آل‌نینو، ذوب شدن یخ‌های قطب شمالگان و جنوبگان، بالا آمدن سطح آب اقیانوس‌ها، زیر آب رفتن سواحل پست و جزایر کوچک، طغیان آفات نباتی، کم‌آبی، از بین رفتن گونه‌های گیاهی و جانوری و بالاخره کاهش محصولات کشاورزی و ناامنی غذایی می‌شود. دانشمندان جهان از سال ۱۹۸۸ درباره اثرات گرمایش زمین هشدارهای جدی دادند و سازمان ملل متحد ناچار شد برای مقابله با این اثرات، معاهداتی به نام «کنوانسیون تغییرات آب و هوا» را سال ۱۹۹۲ در ریودوژانیرو به تصویب کشورها برساند. این کنوانسیون ۲ ضمیمه دارد. ضمیمه یک آن نام کشورهای توسعه‌یافته‌ای است که باید مقدار گازهای گلخانه‌ای خود را کاهش دهند و ضمیمه ۲ آن نام کشورهای ثروتمندی است که باید تسهیلات مالی و فنی در اختیار کشورهای در حال توسعه بگذارند. در این کنوانسیون برای کشورهای در حال توسعه چون جزو ضمیمه یک نیستند - نظیر ایران - هیچ تعهدی برای کاهش گازهای گلخانه‌ای در نظر گرفته نشد. ایراد از امضاکنندگان این کنوانسیون است. با گذشت ۵ سال از امضای کنوانسیون، اختلافات بین کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه بر سر اجرای کنوانسیون همچنان وجود داشت تا اینکه سال ۱۹۹۷ در شهر کیوتو متن پروتکلی به امضا رسید که اختلافات را به حداقل رساند و اجرای کنوانسیون را تسهیل کرد.

ادامه در صفحه ۵

دولت تدبیر با اجرای موافقتنامه FATF مأمور اجرای تحریم‌های آمریکا در خاک ایران می‌شود؟

خودکشی!

عکس: احمد معینی جم، ایران

به شما خدمات ارائه کنیم؛ یعنی اعلام کرده‌اند که توسط ما تحریم شده‌اید! متأسفانه همانگونه که برجام با ساده‌انگاری و خوشبینی و اعتماد به طرف مقابل، توسط تیمی مشتاق و البته با اعضای در مظان جاسوسی، نگاهشده شد و پس از اتمام تعهدات ایران، دولت تازه متوجه شد به پول نفت و پول‌های بلوکه دسترسی نخواهد داشت، در ماجرای FATF نیز خیال خام آقایان این است که ما بانک‌ها را ۲ دسته می‌کنیم؛ یک دسته به تحریم‌ها خدمات بدهند و دسته دیگر، آنها را تحریم کنند تا بتوانند با بانک‌های خارجی همکاری کنند و پول‌های نفت و پول بلوکه را به کشور بیاورند. این ساده‌انگاران اما دقت ندارند که در پس این خودتحریمی چه فرجامی قرار دارد. اگر این کارنامه پیاده شود، بانک‌هایی نیز که به تحریم‌ها خدمات می‌دهند، نخواهند توانست با بانک‌هایی که این نهادها را تحریم کرده‌اند، ارتباطی برقرار کنند. به عبارت روشن‌تر، نهادها تحت تحریم کاملاً از هرگونه خدمات ارزی و استفاده از دارایی‌های ارزی محروم خواهند شد.

بررسی لیست تحریمی آمریکا نشان می‌دهد در میان ۱۷۸ فرد و نهادی که قرار است با سازوکار FATF در داخل کشور تحریم شوند، تمام سیستم دفاعی و امنیتی کشور نیز قرار دارد. برنامه دشمن این است که وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و شرکت‌های مهم تابعه، وزارت اطلاعات، صنایع هوایی، صنایع موشکی، دانشگاه مالک اشتر، سپاه پاسداران انقلاب اسلامی و ده‌ها نهاد و تاسیسات مهم دیگر کشورمان را از هرگونه معامله ارزی محروم و به قلب سیستم دفاعی کشور ضربه وارد کند. نهاد FATF به خودی خود تهدیدی را متوجه کشور نمی‌کند، بلکه استفاده‌ای که قرار است از این سازوکار بین‌المللی برای اعمال تحریم‌های آمریکا در داخل کشور شود، یک خسارت تاریخی بزرگ و امنیتی است که هستی کشور را هدف گرفته است. لذا نتیجه هر قدمی که در این مسیر برداشته شود، فارغ از انگیزه و آگاهی و ناآگاهی عاملان و آمران، خیانت مسلم به مردم است.

یکی از خوش‌خیالی‌های تیم اقتصادی دولت تدبیر و امید این است که این ماجرا را تا نیمه راه بروند و اگر دیدند امنیت کشور به خطر می‌افتد، متوقفش کنند. چنین رویکردی دقیقاً مثل این است که انسان باتلاق وسیعی را تا نیمه بپیماید

اما این ادعا واقعیت ماجرا نبود. وقتی لیستی از افراد حقیقی و حقوقی ایرانی در لیست تحریم آمریکا قرار دارند و شرط آمریکا و مشکل بانک‌های خارجی خریداران نفت این است که نباید این نهادها، ذی‌نفع ارزهای منتقل شده به تهران باشند، آیا توافق با FATF قرار است در نهایت منجر به خروج این افراد از لیست تحریم آمریکا شود؟ پاسخ منفی است، چرا که اساساً نه FATF چنین وظیفه‌ای دارد، نه FATF (B) همین بیانیه اعلام کردند پولی که خریداران نفت به ایران می‌پردازند، در نهایت نباید به دست افراد و نهادها باقیمانده در لیست تحریم آمریکا برسد. به عبارت روشن‌تر، براساس شرط واشنگتن، شرکت‌های چینی، کره‌ای، ایتالیایی یا هر کشور دیگری که نفت ایران را می‌خرند، اگر پولی که بابت نفت می‌پردازند در نهایت به عنوان مثال به دست وزارت دفاع ایران برسد، آمریکا مانند دوران پیش‌برجام آنها را جریمه خواهد کرد. در واقع آمریکایی‌ها فروش نفت را آزاد کردند اما پول نفت در تحریم باقی ماند.

در نتیجه این شرط، از خریداران نفت تا بانک‌های بزرگ اروپایی که ظرف ۶ سال منتهی به اکتبر ۲۰۱۵ بالغ بر ۱۵ میلیارد دلار بابت همکاری با نهادها تحت تحریم ایران، به آمریکا جریمه پرداخت کرده بودند، به دولت تدبیر اعلام کردند تا زمانی که سازوکاری برای ایجاد اطمینان از ذی‌نفع نبودن افراد باقیمانده در لیست تحریم آمریکا ایجاد نشود، نمی‌توانیم با شما همکاری کنیم یا اینکه پول‌های بلوکه و پول نفت خریداری‌شده را به تهران منتقل نکنیم. رویکرد آقای ظریف و وزارت امور خارجه این بود که آمریکایی‌ها بدعه‌دی کرده‌اند و باید این شرط را بردارند و گفتند از طریق ایمیل در حال اعمال فشار به جان کری هستند اما تیمی در بانک مرکزی - که نقش جاسوس اخیرا برداشت شده در این ماجرا باید به دقت بررسی شود - منشأ مشکل پیش آمده در همکاری بانک‌های اروپایی با نهادها ایرانی را نه در شرط عجیب آمریکایی‌ها، بلکه در شفاف نبودن نظام مالی ایران جلوه دادند. پیشنهاد این تیم، توافق با FATF بود. آنها استدلال می‌کردند اگر FATF اعلام کند نهادها ایرانی از اتهام تامین مالی تروریسم و پولشویی مبرا هستند، آن اطمینان برای بانک‌های اروپایی ایجاد خواهد شد که همکاری‌شان با ایران، منجر به جریمه آنها توسط واشنگتن نمی‌شود.

اما چگونه؟ براساس توصیه شماره ۱۰ FATF، ایران باید تضمین دهد هویت «ذی‌نفع واقعی» خدمات مالی را احراز کند و براساس توصیه‌های ۳۶ تا ۴۰، باید در زمینه تبادل و اشتراک‌گذاری اطلاعات مربوط به «ذی‌نفع واقعی»، همکاری بین‌المللی کرده و «بدون محدودیت» اطلاعات مربوط را به اشتراک بگذارد. شرط آمریکا این است که تحریم‌شدگان به هیچ عنوان در چرخه انتقال و بهره‌مندی از خدمات مالی قرار نگیرند. لذا طبیعتاً اگر براساس سازوکار FATF برای طرف اروپایی مشخص شود که بانک ایرانی در حال ارائه خدمات به تحریم‌شدگان است، اگر قبلاً درباره ذی‌نفع بودن تحریمی‌ها تردید داشت و از همکاری اجتناب می‌کرد، این بار با قطعیت و اطمینان خاطر از همکاری خودداری خواهد کرد. این است که دولت جناب حجت‌الاسلام روحانی تدبیر کرده‌اند برای حل این مسأله، ۱۷۸ فرد و نهاد ایرانی باقیمانده در لیست تحریم آمریکا را در داخل کشور نیز از خدمات بانکی محروم کنند تا در گزارش FATF یا استعلام‌هایی که از کانال سازوکارهای این نهاد انجام می‌شود، تأیید شود پولی به دست تحریمی‌ها نخواهد رسید. اطلاعات موثقی وجود دارد که به ما می‌گوید برخی بانک‌های داخلی دولت، نهادهایی که تحت تحریم آمریکا باقی مانده‌اند نامه‌نگاری کرده و گفته‌اند از این پس نمی‌توانیم

دکتر سید یاسر جبرائیلی: اصلی‌ترین بحث میان منتقدان و مقامات دولت یازدهم درباره توافق با FATF، مسأله تسری تحریم‌های بین‌المللی و حتی یکجانبه آمریکا علیه افراد و نهادهای ایرانی به داخل مرزهای کشور است. به عبارت روشن‌تر، منتقدان می‌گویند دولت قصد دارد از طریق توافق با FATF افراد و نهادهایی را که توسط آمریکا و سازمان ملل تحریم شده‌اند، در داخل کشور نیز تحریم کند. هرچند نقل قول‌های مشهوری از رئیس کل بانک مرکزی^۱ و جناب آقای دکتر عراقچی^۲ در تأیید این «خودتحریمی» وجود دارد اما برخی دیگر از مقامات دولت یازدهم مانند جناب دکتر محمدباقر نوبخت، منکر اعمال تحریم‌های آمریکا توسط دولت در داخل مرزهای کشور شده‌اند.^۳ در این یادداشت قصد داریم مکتبیسیم اعمال این تحریم‌ها را براساس اسناد رسمی FATF تشریح کرده و نشان دهیم متأسفانه سخن منتقدان واقعیت دارد.

ماجرای توافق روی یک برنامه اقدام با FATF که وزیر اقتصاد دولت تدبیر و امید، ۲۵ اردیبهشت ۹۵ طی نامه‌ای به رئیس FATF تعهد سیاسی (Political Commitment) اجرای آن داده است، دقیقاً از روز اجرای برجام، یعنی زمانی شروع شد که دولت متوجه شد آمریکایی‌ها هرچند در ظاهر، اجرای تحریم برخی نهادها و موسسات ایرانی را متوقف کرده‌اند اما با گذاشتن یکسری شرایط جدید، در عمل تحریم‌ها را حفظ کرده‌اند. براساس بند ۱۷۲ از ضمیمه ۵ برجام، آمریکایی‌ها متعهد شده بودند افراد و موسسات ایرانی مندرج در پیوست ۳ ضمیمه ۲ برجام را از لیست تحریم خارج کنند اما روز ۲۷ دی‌ماه یعنی پس از تأیید انجام همه تعهدات ایران در برجام توسط اژانس، وزارت خزانه‌داری آمریکا، دولت تدبیر و امید جناب حجت‌الاسلام روحانی را شوکه کرد. در وبسایت این وزارتخانه اعلامیهای ۴۴ صفحه‌ای منتشر شد و در آن تصریح شد افراد حقیقی و حقوقی به شرطی می‌توانند با موسسات ایرانی خارج شده از لیست تحریم آمریکا همکاری کنند که مطمئن باشند در نتیجه این همکاری، ۱۷۸ فرد و موسسه ایرانی باقیمانده در لیست تحریم آمریکا ذی‌نفع نشوند. به عبارت روشن‌تر، آمریکایی‌ها فی‌المثل بانک ملت را از لیست تحریم خود خارج کردند اما گفتند بانک‌های اروپایی به شرطی اجازه دارند با بانک ملت همکاری کنند یا

پیامک خوانندگان ۱۰۰۰۲۳۳۱

سلام وطن ۶۶۴۱۳۹۹۲